

Kitab Daniel - Nomer Loro

Kapirunan

Jeff Pippenger

2023-11-23

Kula gadhah ancas nduduhaké kados pundi “pitung wekdal” saking Leviticus kaping kalih dasa enem punika “kasimpen cetha wonten ing ngarsaning mripat” ing kitab Daniel, sarana ugi nélakaké bilih punika kasimpen lumantar piranti-piranti manungsa ingkang dipunginakakén déning Allah nalika ngaturakaké “watu” ingkang ndadosaké tiyang kesandhung ing kitab Daniel. Kanggé ngetutaké pepadhang saking paparan punika, dipunbetahaké “integritas.” Teges integritas ingkang kula usulakén punika saged dipunwastani minangka katetepan lan kaselarasan wonten ing tumindak, nilai-nilai, cara-cara, lan prinsip-prinsip tiyang. Punika nuntut supados kita setya manut dhateng punapa ingkang kaparingakaké wonten ing Sabdaning Allah, sanadyan punika boten sarujuk kaliyan pamanggih manungsa ingkang bertentangan kaliyan Sabdaning Allah.

“Integritas kang ketat kudu diajeni déning saben murid. Saben pikiran kudu ngarah kanthi manembah marang Sabda Allah kang wis kaandharaké. Pepadhang lan sih-rahmat bakal kaparingaké marang wong-wong kang mangkono netepi karsané Allah. Wong-wong iku bakal nyumurupi prakara-prakara kang nggumunaké saka angger-anggeré. Kayektèn-kayektèn agung, kang wiwit dina Pentakosta ora digatèkaké lan ora kasumurupan, kudu madhang saka Sabdaning Allah ing kasucèn asliné. Marang wong-wong kang saestu tresna marang Allah, Roh Suci bakal mbukak kayektèn-kayektèn kang wis luntur saka pikiran, lan uga bakal mbukak kayektèn-kayektèn kang saestu anyar. Wong-wong kang mangan daging lan ngombé getihé Putraning Allah bakal ngirid saka kitab Daniel lan Wahyu kayektèn kang kasurung déning Roh Suci. Wong-wong iku bakal ngleksanakaké daya-daya kang ora bisa dikendhalèkaké. Lambéné bocah-bocah bakal kawengku kanggo martakaké pasamuwan-pasamuwan rahasia kang wis kasimpen saka pikirané manungsa. Gusti wis milih prakara-prakara bodho saka donya iki kanggo ngisin-isini wong wicaksana, lan prakara-prakara kang ringkih saka donya iki kanggo ngisin-isini wong-wong kang gagah prakosa.” *The Fundamentals of Christian Education*, 474.

Sawijining tuladha kang gampil tumrap kaluputan manungsa kang kapanggih ing kitab Daniel, lan uga tumrap ora gelem netepi Sabdaning Allah, bisa kapanggih ing tembung kang dijarwakake minangka “daily” ing Daniel pasal wolu. Integritas nuntut manawa manawa Ellen White maringi komentar ngenani tembung mau, kaya dene pancen panjenengane nindakake, kita minangka wong Advent Dina Kaping Pitu kang ngakoni njunjung Rohing Ramalan, kanthi otomatis migunakaké komentaripun babagan tembung iku kanggo nuntun pangerten kita.

“Banjur aku weruh gegayutan karo ‘Daily,’ manawa tembung ‘sacrifice’ iku ditambahaké déning kawicaksanaan manungsa, lan dudu pérangan saka teks; lan manawa Gusti paring

pangerten sing bener bab iku marang wong-wong sing nyuwarakaké sesambat bab jam pangadilan. Nalika kasatuan isih ana, sadurungé taun 1844, meh kabèh padha nyawiji ing pamawas sing bener ngenani ‘Daily;’ nanging wiwit taun 1844, ing satengahing kabingungan, pamawas-pamawas liyané wis dianut, lan pepeteng lan kabingungan banjur ngetutaké.” Review and Herald, November 1, 1850.

Kita saged nglampahi wekdal ingkang kathah sanget tumrap kalih ukara punika, awit nalika ing wekdal pungkasan dipunlebetaken ing buku Early Writings, para panyunting manungsa sampun maringi sawijining teges ingkang klentu tumrap punapa ingkang kaandharaken, nanging punika cariyos sanès. Kangge ancas kita, kita namung badhé nedahaken kalih prakawis ingkang gegayutan. Prakawis ingkang kapisan inggih punika bilih Sister White ngendika, “the word ‘sacrifice’ was supplied by man’s wisdom, and does not belong to the text.”

Banjur aku krungu ana sawijining wong suci kang lagi ngandika, lan wong suci liyané ngandika marang wong suci tartamtu sing ngandika mau, “Nganti pira suwéné wahyu bab kurban saban dina, lan panerak kang ndadèkaké karusakan, kang nyerahaké papan suci lan bala tentara supaya diidak-idak?” Daniel 8:13.

Ayat sadurungé iku minangka pitakonan kang njalari metu wangsulan ing ayat patbelas, lan wangsulan iku makili pilar tengah lan dhasar Adventisme. Lan ing pitakonan iku dhéwé, kang ngasilaké pepadhang agung sing dilambangaké minangka pilar tengah Adventisme, kita diparingi kawruh manawa kawicaksanan manungsa wis gawé kaluputan kanthi nambahi sawijining tembung ing sajroning terjemahan ayat kasebut.

Ana temenan atusan tembung tambahan ing terjemahan Alkitab KJV 1611, nanging mung ana sapisan Gusti Allah nandhani salah siji saka atusan tembung tambahan mau minangka kliru. Lan cetha manawa iku sawijining kaluputan kang kaasilaké déning sisih manungsa saka gabungan kamanungsan lan kaallahan kang ngasilaké Sabdaning Allah. Sing luwih wigati, ora bakal ana kabutuhan tumrap komentar ilham ngenani tembung tambahan “sacrifice” menawa tembung iku dudu prekara kang nuwuhaké pangerten kang ora bener bab ayat iku. Cetha manawa tembung iku pancen mangkono, awit komentar ilham iku ora mung nandhani manawa tembung iku ora samesthiné ana ing kono, nanging uga nandhani manawa “those who gave the judgment hour cry,” padha diparingi “the correct view” bab “the daily” déning Gusti. Integritas nuntut supaya kita migunakaké loro ukara iku persis kaya wacané.

Wong-wong kang nglairaké panguwuh bab jam pangadilan iku ngenali “kang saben dinané” minangka sawijining pralambang kang makili paganisme utawa Roma pagan, manut konteks papan iku katetepaké. Tembung kang dijarwakaké dadi “kang saben dinané” katon kaping lima ing kitab Daniel. Kabeh lima panggonan iku minangka tembung aran. Tembung iku katon kaping satus papat ing Sabdaning Allah, lan sangang puluh sanga kaping dipigunakaké minangka tembung sipat, nanging ing kitab Daniel piyambak waé, tembung iku dipigunakaké minangka tembung aran. Wong-wong kang nerjemahaké Alkitab King James ndeleng tembung iku sangang puluh sanga kaping minangka tembung sipat, mula

nalika tekan kitab Daniel, padha ngupaya ndadèkaké tembung iku minangka tembung sipat supaya cocog karo kabèh panggonan liya nalika tembung iku katon minangka tembung sipat. Kanggo nindakaké iku, padha nambahaké tembung “kurban.” Nanging Allah, lumantar Ellen White, ngandika yèn tembung “kurban” kuduné dipunical, kang ateges yèn “kang saben dinané” kudu dipunmangertosi minangka tembung aran.

Wong-wong sing ngadeg nentang pituture Allah bab tembung iki ana ing Adventisme netepake tembung iku minangka pralambang paladosan Kristus ing papan suci swarga, nanging wong-wong sing maringi sesambat bab jam pangadilan kanthi bener netepake manawa iku paganisme. Adventisme ing jaman saiki migunakaké pralambang saka kakuwatan setan kanggo makili Kristus!

Lumantar logika manungsa kang kliru, pangertosan sejati bab tembung sing dipunjarwakake dados “the daily” sampun kasamun saka Adventisme. Para Adventis ingkang ndhasaraken pasinaon kenabianipun dhateng tema-tema ingkang medal kanthi acak sadawaning taun ing triwulanan Sekolah Sabat, kanthi kesed ngunjuk “Kool-Aid” ingkang dipunsajekake lumantar triwulanan punika, lan ingkang dipunteguhaken déning para pandhita ingkang piyambak boten gadhah integritas ingkang dipunbetahaken kanggé ngéngingi satunggalipun masukan saking komentar-komentar babagan prakawis punika déning Sister White.

Sajarah pasulayan ngenani “the daily” tekan titik balik watara taun 1911, nalika Sister White kanthi langsung nyatakake bilih wong-wong kang wis nampik pangerten para perintis babagan “the daily” minangka paganisme, lan kang mulang bilih “the daily” makili paladosan papan suci Sang Kristus, wis nampa pangerten mau saka “para malaékat sing diusir saka swarga” (20 MR 17).

Bebener bab “kang saben dinane” wis katetepaké kanthi cetha déning Sister White, lan piyambakipun mulang bilih “malaékat-malaékat suci” nuntun pikirané William Miller lan bilih “malaékat-malaékat kang kausir saka swarga” nuntun pikirané wong-wong kang mulang bilih “kang saben dinane” iku nggambarake paladosan Kristus wonten ing pasucen swarga. Bebener bab “kang saben dinane”, kados déné dipratélakaké déning wong-wong kang martakaké sesambat jam pangadilan, kapanggih déning William Miller.

“Aku maca terus, lan ora bisa nemokake prakara liyané kang ana tembung iku [kang saben dina] kajaba mung ana ing kitab Daniel. Banjur aku [kanthi pitulungan konkordansi] njupuk tembung-tembung kang ana gandhèngané karo iku, ‘ngilangi,’ dhèwèké bakal ngilangi kang saben dina; ‘wiwit nalika kang saben dina bakal diilangi,’ lan sapanunggalané. Aku maca terus, lan nyana yèn aku ora bakal nemokake pepadhang tumrap ayat iku; wekasané aku tekan 2 Tes. ii, 7, 8. ‘Sebab rahasia kadurjanan iku wus tumindak; mung wong kang saiki ngalang-alangi iku bakal tetep ngalang-alangi, nganti dhèwèké dijupuk saka ing dalan, lan banjur si duraka iku bakal kawedharaké,’ lan sapanunggalané. Lan nalika aku wis tekan ing ayat iku, O, cetha lan mulya temen kayekten iku katon! Ana ing kono! Iku lah kang saben dina! Lah saiki, apa kang dimaksud Paulus kanthi ‘wong kang saiki ngalang-alangi,’ utawa nyandhet? Kanthi ‘wong dosa,’ lan ‘si duraka,’ kang dimaksud yaiku Kapapaan. Lah, apa ta kang

ngalang-alangi Kapapaan supaya ora kawedhar? Ya, iku yaiku Paganisme; mula, ‘kang saben dina’ mesthi tegesé Paganisme.” Second Advent Manual, 66.

Sing satemené nggegirisi saka panemuan Miller manawa “the daily” iku nglambangaké paganisme, yaiku ing endi dhèwèké nemokaké kayektèn iku. Dhèwèké nemokaké iku ing péranganing tulisan rasul Paulus, ing ngendi Paulus ora mung netepaké “the daily” minangka paganisme, nanging uga péranganing ayat sing mratélakaké manawa wong-wong kang ora nampani katresnan marang kayektèn, bakal nampani kasasaran kang kuwat. Panriman marang “the daily” minangka pralambang pelayanan papan suci Kristus, yaiku teges sing asalé saka para malaékat kang diusir saka swarga, iku dadi pralambang tumrap wong-wong ing Adventisme kang ora nduwèni integritas kang perlu kanggo mbédakaké pangandianing kayektèn kanthi bener, lan mulané wus kapasrahaké kanggo nampani kasasaran kang kuwat.

Aku ora kepéngin ngécéwaké saka pokok perkara sing kita upaya kanggo ngenali. Pokok perkara iku yaiku yèn “pitung mangsa” sing katandhani ing wahyu sing padha, ing kono “kang saben dinane” dumunung, wis didhelikaké déning tangan manungsa, sanadyan tetep cetha katon. Iki mung tuladha sing prasaja babagan carané kasalahan terjemahan manungsa sing kelakon pirang-pirang abad kapungkur, kang banjur dimanipulasi ing pikiran manungsa déning para malaékat sing wis diusir saka swarga, digunakaké ing jaman saiki ing wektu kang wigati iki sadurungé krisis pungkasan ing wekasaning jagad, kanggo mbutakaké pikiran marang kayektèn sing satemené cetha katon.

Ing kurun wektu taun 1910, pambrontakan ngenani “the daily” lagi wiwit lumaku, W. W. Prescott lan A. G. Daniells dadi pelopor ing pakaryan setan kanggo nampik pangerten dhasar babagan “the daily.” Artikel ing ngisor iki yaiku sawijining layang saka wektu iku piyambak, nalika Sister White ngrembug pandhangan satanis manawa “the daily” ing kitab Daniel makili pakaryan Kristus ing papan suci. Ing wektu iku wong loro mau lagi nyurung gagasan supaya mlebu menyang buku-buku para pelopor lawas lan ngowahi pangerten para pelopor dadi teges anyar satanis miturut panemune dhewe. Pangarep-arepku yaiku supaya kita bisa nindakaké integritas nalika maca artikel iki.

“Ing tataran pengalaman kita ing wekdal punika, pikiran kita boten kenging kasimpangaken saking pepadhang mirunggan ingkang sampun kaparingaken [dhumateng kita] kangge dipunwigatosaken wonten ing pasamuwan wigati konferensi kita. Lan wonten Sadèrèngipun Daniells, ingkang pikirannipun dipunlampahi déning satru; lan pikiran panjenengan tuwin pikiranipun Penatua Prescott dipunpengaruhi déning para malaékat ingkang sampun kabucal saking swarga. Pakaryanipun Sétan inggih punika nglempengaken pikiran panjenengan supados bab-bab alit sanget dipunlebetaken, ingkang Gusti boten paring ilham dhumateng panjenengan kangge dipunlebetaken. Bab-bab punika boten wigati pokok. Nanging prakawis punika ngemu teges ageng tumrap pakaryan kayekten. Lan gagasan-gagasan saking pikiran panjenengan, manawi panjenengan saged kasimpangaken dhateng bab-bab alit utawi rincian alit, punika inggih pakaryan rancanganipun Sétan. Kangge mbeneraken

prekawis-prekawis alit wonten ing buku-buku ingkang sampun kaserat, panjenengan nyangka bilih punika badhé nindakaken pakaryan ageng. Nanging dhateng kula sampun dipunparingi dhawuh, Meneng punika kadigdayaning tembung.

“Aku kudu matur, Mandhega panjenengan nggolèki cacad. Manawa ancas Iblis iki bisa kaleksanan, mula tumrap panjenengan katon yèn pakaryan panjenengan bakal dianggep minangka prakara kang pinaka-nggumunaké sajroning rancangané. Iku rancangane satru, supaya kabèh ciri kang dianggep kena disanggah mau ana ing papan kang golongan pikiran saka sakèhé warna ora padha sarujuk.”

“Mulane apa? Pakaryan kang nyenengake Iblis iku dhewe bakal kelakon. Bakal diwènèhaké sawijining gambaran marang para wong njaba dudu saka pracaya kita, yaiku pas apa kang cocog karo wong-wong mau, kang bakal ngrembakakake sipat-sipat watak sing bakal njalari kekisruhan gedhé lan ngrebut wektu-wektu emas kang kuduné kanthi sregep dienggo nggawa pesen gedhé mau ana ing ngarepé umat. Panyajian-panyajian bab prekara apa waé kang wis kita garap ora bakal kabeh bisa selaras, lan asilé bakal mbingungaké pikirané para wong pracaya lan para wong kang ora pracaya. Iki lah prekara kang pancèn wis dirancang déning Satan supaya kelakon—apa waé kang bisa digedhek-gedhekaké kaya dene sawijining pasulayan.”

“Wacanen Yehezkiel, pasal 28. Saiki, ing kéné ana sawijining pakaryan gedhé, ing ngendi roh-roh aneh bisa mèlu kagambar. Nanging Gusti kagungan pakaryan sing kudu ditindakaké kanggo nylametaké jiwa-jiwa sing lagi nemoni karusakan; lan papan-papan sing bisa diisèni déning Iblis, kanthi nyamur, nimbulaké kabingungan ana ing barisan kita, iku bakal ditindakaké déning dhèwèké kanthi sampurna, lan sakehing béda-béda cilik mau bakal dadi saya gedhé lan katon cetha.”

“Lan wiwit wiwitan aku wis katuduhaké yèn Gusti ora masrahaké bebaning pagawéan iki marang tuwa-tuwne Daniells lan Prescott. Apa akal liciking Sétan kudu dilebokaké, apa “Daily” iki kudu dadi prakara kang gedhé mangkono nganti digawa mlebu kanggo mbingungaké pikiran lan ngalang-alangi majune pagawéan ing mangsa wektu kang wigati iki? Ora kena mangkono, apa waé kahanané. Bab iki ora kena digawa maju, awit roh kang bakal digawa mlebu iku bakal nglarang, lan Lucifer lagi mirsani saben tindak-tanduk. Agensi-agensi satanis bakal miwiti pakaryané, lan bakal ana kebingungan kang digawa mlebu ing antarane barisan kita. Kowé ora nduwèni panyeluk kanggo nggolèki béda panemu kang dudu pitakon kang nyoba; nanging menengmu iku wis dadi pepindhan kang cetha. Prekara iki kabèh wis cetha kababar ana ing ngarepku. Manawa Iblis bisa nyeret salah siji saka umat kita dhéwé ing bab prekara-prekara iki, kaya kang wus dirancang déning dhèwèké, prakarané Sétan bakal menang. Saiki pagawéan iku kudu enggal tanpa tundha katindakaké, lan aja ana [béda] panemu kang diucapaké.”

“Iblis bakal nyurung wong-wong mau sing wis metu saka antarané kita supaya manunggal karo malaékat-malaékat ala lan ngalang-alangi pakaryan kita lumantar pitakon-pitakon sing ora wigati, lan sepira gedhéné kabungahan [ing kana] ing kémahing mungsuh. Padhetna sesrawungan, padhetna sesrawungan. Saben béda

panemu kudu kasarèkaké. Pakaryan kita saiki yaiku ngaturaké kabèh kakuwatan jasmani kita lan kabèh kakuwatan urat-saraf otak kita kanggo nyingkiraké béda-béda iki saka dalan, lan supaya kabèh dadi sarujuk. Menawa Iblis, kanthi kawicaksanané sing gedhé nanging ora kasucèkaké, kena diidinaké olèh pegangan sing paling sethithik waé, [dhèwèké bakal bungah].”

“Saiki, nalika aku mirsa kepriyé kowe padha nyambut-gawé, pikiranku nangkep sakabèhé kahanan iku lan apa akibaté menawa kowe maju terus sarta maringi marang pihak-pihak sing wis ninggalaké kita sanajan mung sethithik kalodhangan kanggo nimbulaké karancuan ana ing barisan kita. Kurangé kawicaksananmu kuwi temenan kaya sing dikarepaké déning Iblis. Proklamasimu sing sora iku dudu ana ing sangisoré pangenaning Roh Suci. Aku diprentah supaya kandha marang kowé yèn tumindakmu nggoleki cacad ana ing tulisané wong-wong sing wis katuntun déning Gusti Allah kuwi dudu saka pangenaning Gusti Allah. Lan manawa iki kawicaksanan sing bakal diparingaké Elder Daniells marang umat, aja pisan-pisan diparingi kalungguhan resmi, awit panjenengané ora bisa nalar saka sebab marang akibat. Menengmu ing prekara iki iku kawicaksananmu. Saiki, samubarang sing kaya nggoleki cacad ana ing terbitan wong-wong sing wis ora urip kuwi dudu pakaryan sing diparingaké Gusti Allah marang siji waé saka kowé kanggo ditindakaké. Awit manawa wong-wong iki—Elders Daniells lan Prescott—wis nuruti pituduh sing kaparingaké ing pakaryan ana ing kutha-kutha, mesthi wis ana akèh, ya akèh banget, sing yakin marang kayektèn lan kabobrah, wong-wong sing pinter, sing [saiki] ana ing kalungguhan-kalungguhan ing ngendi wong-wong iku ora bakal tau bisa digayuh.”

“Kabèh jagad iki kudu dianggep minangka satunggaling kulawarga ageng. Lan manawa panjenengan gadhah sumber kawruh ingkang mekaten sughipun kanggé dipun timba, punapa sababipun panjenengan sampun nglilakaken jagad punika nemahi karusakan salebeting taun-taun kanthi paseksi-paseksi ingkang sampun kaparingaken déning Gusti kita Yésus Kristus? Agami ingkang leres mulang dhateng kita supados nganggep saben priya lan wanita minangka pribadi ingkang saged kita tindakaken kabecikan.”

“Punika sampun kathah taun kacithak: ‘Pikiran ingkang Imbang,’ paseksi dhateng Penatua Andrews. Pikiran saged dipunbudi-dayakaken dados kakuwatan kanggé mangertos kapan kedah ngandika lan beban punapa ingkang kedah dipunpendhet sarta dipunasta, awit Kristus punika Guru panjenengan. Lan kula sanget ajrih tumrap panjenengan [nalika kula ningali panjenengan] ngluhuraken kawicaksanan panjenengan piyambak lan [nempuh lampah kanggé ndadosaken beda pamanggih. Gusti nimbali para priya wicaksana ingkang saged meneng manawi punika [minangka] kawicaksanan tumrap piyambakipun kanggé mekaten. Manawi panjenengan kersa dados manungsa ingkang sampurna, panjenengan mbutuhaken kasucèn lumantar Gusti Yesus Kristus. Sapunika wonten pakaryan ingkang nembe kawiwitan, lan sumangga kawicaksanan katon wonten ing saben pelados, wonten ing saben présidhèn konferènsi. Nanging wonten pakaryan kanggé panjenengan genggem wiwit taun-taun kapengker, ing papan panjenengan dipunbetahaken kanggé ngangkat swanten panjenengan tumrap pakaryan punika piyambak. Kristus maringi sadaya umaté pitedah mligi ngenani punapa ingkang

kedah dipuntindakaken lan prekawis-prekawis ingkang boten kenging dipuntindakaken. Lan taksih namung wonten sekedhik wekdal kasisah kanggé kita nglampahi kabeneraning Gusti. Panjenengan saged mangertos marganing Gusti. Kula nyumurupi ancas panjenengan nggawa prekawis-prekawis manut rancangan panjenengan piyambak sasampunipun panjenengan dipunpasang dados présidhèn. Panjenengan sampun ngira bilih panjenengan badhé nindakaken prekawis-prekawis ingkang nggumunaken, ingkang satemenipun dados pakaryan ingkang boten dipunpasrahaken déning Gusti dhateng astan panjenengan kanggé dipuntindakaken. Sapunika, pakaryan panjenengan sanès kanggé nindhès, nanging kanggé nglilakaken saben kabutuhan sakmampunipun manawi Gusti sampun nampi panjenengan kanggé ngladèni. Nanging panjenengan wiwit rumiyin sampun maringi bukti bilih kawicaksanaan lan pangrimbag ingkang kasucekaken boten kawedhar déning panjenengan. Panjenengan sampun mbabar prekawis-prekawis ingkang boten badhé katampi kajawi manawi Gusti maringi pepadang.”

“Aku wis diwulang manawa tumindak kang kesusu mengkono iku mesthine aja nganti kelakon, kayata milih kowe dadi présidhèn konferènsi sanadyan mung kanggo setaun manèh. Nanging Pangéran nglarang samubarang tumindak kesusu kang kaya mangkono maneh nganti prakara iku kaaturaké ana ing ngarsané Pangéran lumantar pandonga; lan awit marang kowe wis tekan piwulang manawa pakaryané Pangéran kang kapasrahaké marang présidhèn iku minangka tanggung jawab kang saestu suci lan abot, kowe ora duwé hak moral kanggo njeblug kaya kang wis koklakoni ing bab “Daily” lan banjur nganggep yèn pangaribawamu bakal netepaké prakara iku. Ana Penatua Haskell, kang wis nanggung tanggung jawab abot, lan ana Penatua Irwin sarta sawetara wong liyané kang bisa daksebut, kang padha nanggung tanggung jawab abot.”

“Ing ngendi pakurmatanmu marang para wong tuwa? Kawicaksanaan apa kang bisa kokgunakake tanpa nglumpukake kabeh para priya kang tanggung jawab kanggo nimbang prakara iku? Nanging saiki ayo padha nyelidiki prakara iku. Saiki kita kudu nimbang maneh apa iki paukumaning Pangeran, sajrone ngadhepi pagawean kang wis dilirwakake, kanggo nduduhake sregepmu nindakake pagawean iku nganti setaun maneh. Manawa sira nerusake pagawean iku setaun maneh kanthi pitulungan kang bakal manunggal karo sira, mesthine kudu ana owah-owahan kang dumadi ana ing sira lan ana ing Penatua Prescott. Lan andhap-asorana atimu dhewe ana ing ngarsaning Allah. Pangeran kudu mirsa ana ing sira pratandha pengalaman kang beda; awit manawa tau ana wong-wong kang mbutuhake dibalekake manèh, ing wektu saiki iki, yaiku Penatua Daniells lan Penatua Prescott.

“Pitu wong lanang kudu kapilih, yaiku wong-wong kang nduwèni kawicaksanaan lan, lumantar pakaryaning sih-rahmaté Gusti Allah, [mènèhi] bukti [bab] pamratobat maneh. Awit, tumrap wong-wong kang mangkono kabutakane nganti ora bisa nalar saka sabab marang akibat, saéngga padha nglirwakake wong-wong kang wis nanggung tanggung jawabing pakaryan iki lan para présidhèn konferènsi iki, [yaiku] wong-wong [kang] wis ngemban pakaryan iki luwih saka rong taun, banjur padha ora digatèkaké lan kadadéyan akibat kang sembranèn kaya mangkono nganti wong-wong padha nglirwakake pakaryan iku dhéwé kang wis dipajang ana ing ngarepé wong-wong mau

pirang-pirang taun—pakaryan ing kutha-kutha—lan ora ana, utawa mung sathithik banget, kawigatosan [kang] diwènèhake marang para wong tuwa kanggo pitutur, nanging malah ngumumaké prakara-prakara kang dipilih déning wong-wong mau dhéwé kanggo diwènèhake marang bangsa, iku dhéwé wis neksèni bab ora amané wong-wong iku kanggo dipercaya nyekel pakaryan kang agung lan nggumunaké kaya mangkene.”

“Sang Kristus boten pejah. Panjenenganipun boten badhé naté nglilakaké karya-Nipun dipunlampahi kanthi cara ingkang aneh mekaten. Kéngingna buku-buku punika tetep kados makaten. Menawi wonten owah-owahan ingkang pancèn wigati, Gusti Allah badhé ndadosaké kaselarasan wonten ing owah-owahan punika supados tetep cocog, nanging manawi satunggaling piwucal sampun dipunpasrahaké dhateng manungsa kanthi tanggel jawab ingkang ageng ingkang wonten ing ngriku, [Gusti Allah] nuntut kasetyan ingkang badhé makarya lumantar katresnan lan nucèkaké nyawa. Para pinituwa Daniells lan Prescott kaloronipun sami prelu dipunbalèkaken malih. Satunggaling pakaryan ingkang aneh sampun mlebet, lan punika boten selaras kaliyan pakaryan ingkang Sang Kristus rawuh ing jagad kita punika kanggé katindakaké; lan sadaya tiyang ingkang saestu sampun kapitados malih badhé nindakaké pakaryanipun Sang Kristus.

“Kita kabèh kudu nindakaké pakaryan sing bakal ngluhuraké Sang Rama. Kita wis tekan ing krisis—yaiku apa kita bakal nyarujuki marang wataké Gusti Yésus Kristus ing mangsa panyawisan iki, utawa ora ngupaya bab iku babar pisan. Sesepuh Daniells, [sampeyan ora] kena rumangsa bébas nglantaraké swara panjenengan kanthi dhuwur kaya sing wis panjenengan tindakaké ing kahanan-kahanan kang padha. Lan mangertenana, présidhèn sawijining konferènsi iku dudu panguwasa. Panjenengané nyambut gawé sesarengan karo para wong wicaksana sing ngasta kalungguhan minangka présidhèn-présidhèn kang wis ditampi déning Gusti Allah. Panjenengané ora nduwèni kaluwaran kanggo mèlu campur ing tulisan-tulisan ing buku-buku cetak saka pena-pena sing wis ditampi déning Gusti Allah. Wong-wong mau ora kena manèh nyekel panguwasa kajaba manawa padha nduduhaké luwih suda saka daya pamaréntah lan panguwasa sing nguwasani. Krisis wis teka, amarga Gusti Allah bakal kaaibaké.”

“Kepriyé Pangéran mirsani kutha-kutha sing durung digarap? Kristus ana ing swarga. Saiki pangakoné kudu mangkéné, ‘Ora ana pamaréntahan kraton. Lan saiki iki krisising jagad iki. Saiki Aku iku Kuwasa kanggo nylametaké utawa kanggo numpes. Saiki iki wektuné nalika nasibé kabèh ana ing tangan-Ku. Aku wis masrahaké nyawa-Ku kanggo nylametaké jagad. Lan “Aku, manawa Ingsun kaangkat munggah,” sih-rahmat kawilujengan sing bakal Dakparingaké bakal mbuktèkaké yèn kabèh wong sing gelem kabentuk manut pasemon ilahi lan dadi siji karo Aku bakal nyambut-gawé kaya Aku nyambut-gawé kanthi kakuwatan sih-rahmat panebusan-Ku.’ Sapa waé sing gelem, [muga dhèwèké] nyekel sesarengan karo para saduluré kanggo nindakaké pakaryan sing kaparingaké marang wong-wong mau supaya ditindakaké nalika ana ing papan-papan tanggung jawab miturut pitutur sing diparingaké Pangéran, lan kanthi temen-temen ngupaya supaya nyambut-gawé ing karukunan kang sampurna karo Panjenengané sing nganti mengkonono tresna marang jagad nganti Panjenengané masrahaké nyawané

minangka kurban kang sampurna kanggo kawilujenganing jagad. Aku matur marang para peladèn kita, yèn nalika wong-wong mau mlebu ing pakaryan ana ing kutha-kutha kita, muga ana kasantosan kang suci ngancani paladosan Sabda. Kita ora bisa nuwuhaké kesan sing trep marang pikirané wong-wong manawa kita... [Sapratelon ngisor saka kaca iki dikosongaké.]”

“Aku nyalin saka Buku Harianku. Kayekten kaya dene anane ana ing Gusti Yesus—ucapna, dongakna, pracayaa saben tembung ing kesederhanaane. Apa kauntunganmu manawa kasalahan-kasalahan digawa menyang ngarsane wong-wong sing wis nyimpang saka pracaya lan nggatekake roh-roh sing nyasaraké, wong-wong sing durung suwe kapungkur isih bebarengan karo kita ana ing pracaya? Apa kowé bakal ngadeg ing sisih Iblis? Wènèhana kawigatenmu marang paladhèn-paladhèn sing durung digarap. Sawijining pakaryan saindenging jagad ana ing ngarepe kita. Aku diparingi gambaran-gambaran ngenani John Kellogg.”

“Satunggaling pribadi ingkang narik sanget manahipun tiyang kathah punika makili gagasan-gagasan saking argumentasi ingkang katon meyakinkan ingkang dipunaturaken piyambakipun, yaiku panemu-panemu ingkang béda saking kayektèn Kitab Suci ingkang sejati. Lan para tiyang ingkang ngelak lan ngeluwihi dhahar badhé satunggaling prakawis ingkang énggal sami majengaken gagasan-gagasan [ingkang mekaten katon meyakinkanipun] saéngga Elder Prescott wonten ing bebaya ageng. Elder Daniells ugi wonten ing bebaya ageng [badhe] kapingkus ing satunggaling kasasaran, bilih panemu-panemu punika saged dipunandharaken wonten ing pundi-pundi, punika badhé dados kados satunggaling jagad énggal.”

“Inggih, mesthi mekaten, nanging nalika pikiranipun sami kaserep mekaten, kula kaparingi pitedah bilih Brother Daniells lan Brother Prescott sami ngerajut ing salebeting pengalamanipun raos-raos ingkang katingalipun rohaniah [spiritualistis], lan narik umat kita dhateng raos-raos ingkang endah ingkang badhé nasaraken, manawi saged, malah para pinilih piyambak. Kula kedah nelusur kanthi pena kula [kasunyatan] bilih para sadèrèkipun punika badhé mirsani cacad-cacad wonten ing pamanggih-pamanggihipun ingkang nasaraké, ingkang badhé ndadosaken bebener wonten ing kahanan boten mesthi; lan [nanging] piyambakipun [badhe] ngadeg minangka [dene gadhah] pangertosan rohaniah ingkang ageng. Saiki kula kaparingi dhawuh ngandharaken dhateng piyambakipun [bilih] nalika kula dipun-tuduhaken prakawis punika, nalika Elder Daniells ngangkat swantenipun kados kalasangka ing mbélani pamanggihipun bab ‘Daily,’ akibat-akibat salajengipun sampun dipun-tuduhaken. Umat kita dados kebingungan. Kula mirsani asiling prakawis punika, lajeng dipunparingaken pepèling dhateng kula bilih manawi Elder Daniells, tanpa nggatèkakèn asil pungkasanipun, kenging pangaribawa mekaten lan ngantos pitados bilih piyambakipun wonten ing sangandhaping inspirasi saking Allah, skeptisisme badhé kasebar wonten ing antawisipun barisan kita ing pundi-pundi, lan kita badhé dumunung wonten ing papan ingkang dados papanipun Satan nggawa pesen-pesenipun. Katidakpitadosan lan skeptisisme ingkang temen badhé kasebar wonten ing manahing manungsa, lan panèn-panèn ala ingkang aneh badhé nggentosi bebener.—Ms 67, 1910,

1-8. Manuscript Release, volume 20, 17-22.”

Wong-wong sing marakaké panguwuh bab jam pangadilan iku kaparingan pangerten sing bener ngenani “kang saben dinané” ing kitab Daniel. Liwat tangan manungsa sing nerjemahaké kitab Daniel, lan sawisé kuwi déning manungsa-manungsa sing dipandhegani déning para malaékat sing wis katundhung saka swarga, pangerten sing bener ngenani “kang saben dinané” wus dadi kasamun, senadyan iku ana cetha ing ngarepé mripat. Ing kitab Daniel, nalika tembung sing dijarwakaké dadi “kang saben dinané” iku katon, tembung tambahan saka manungsa, yaiku “kurban,” ora kena dianggep kalebu. Ing ayat kaping telulas saka Daniel wolu kita nemokaké salah siji saka limang kalané prakara iki dumadi ing kitab Daniel. Ing ayat iku dhéwé, “pitu wektu” saka Imamat likur enem uga diandharaké, nanging lumantar jinis manipulasi kamanungsan sing padha, prakara iku wis kasamun ana cetha ing ngarepé mripat.

Kita bakal nyemak kasunyatan iki ing artikel sabanjuré.